

10.6.2009 Petr Maglia – Profil pro předčasné volby

Jmenuji se Petr Maglia, narodil jsem se v roce 1950 v Karlových Varech, v letech 1988-95 jsem bydlel v Praze, odkud jsem se s rodinou odstěhoval do Kladna, od roku 1997 bydlím o víkendech v Horní Blatné na hřebenu Krušných hor. Jsem podruhé šťastně ženatý a celkem mám 4 syny. Studoval jsem na ČVUT jadernou fyziku a fyzikální metalurgii, po škole jsem byl postupně mistrem tavírny, metalurgem, náměstkem pro vědu a výzkum a změna režimu mě zastihla ve funkci vedoucího výzkumného pracovníka. Ve výzkumném ústavu jsem založil OF a staronové vedení ústavu se mnou rozvázalo pracovní poměr se soudní dohrou. Od té doby jsem trochu živnostničil, hlavně jsem se soukromě vnitřně přeškolil na ekonoma a nechávám se zaměstnávat jako šéf ekonomického úseku u firem, kterým dosud nevdí moje neekonomické vzdělání.

Dosud jsem nikdy nebyl členem politické strany, ale zájem o správu věcí veřejných se u mě projevil již na střední škole a na stará kolena se spíše prohlubuje. V rámci uvažování o tomto mém „profilu“ jsem dnes poprvé zadal své jméno do Google-vyhledávače a ohromeně jsem zíral na to, že prvních 9 stran odkazů se skutečně týká mých aktivit v posledních letech, přestože můj oficiální vstup do veřejného života byla až registrace občanského sdružení v Horní Blatné dne 5.5.2008. Z těch odkazů mi vyčnívá návrh na udělení Ceny Ivana Dejmalá, která by měla být 17.10.2009 udělena poprvé, záštitu nad Cenou přijal prezident Václav Havel, беру to jako přátelské gesto, ale i ocenění od kamaráda mě těší. Snažím se být užitečným glosátorem politického dění, nemám rád pasivní kverulanty. Na stávající politické garnituře jsem nezávislý, a to jak vztahově, tak ekonomicky. Těším se ze vztahů s přáteli, užívám si ve stolní společnosti, pěstuji vlastní „stolní“ filosofii, mám úctu k několika osobnostem, které se mi snad podařilo poznat, a skláním se před tajemstvím bytí.

Někdy v mládí jsme se se spolužáky shodli, že posláním člověka je jeho práce pro konkrétní společnost, ve které žije a která zahrnuje různé úrovně. Na úrovni státní této odpovědnosti vůči vlastnímu životu v demokratické společnosti asi odpovídá členství v politické straně, jejíž zásady a činy při strávě věcí veřejných rezonují s mými představami. Dosud mě žádná strana do té míry neoslovila, takže vždy před volbami mám problém, koho v rámci svátku demokracie volit. Posledně jsem poprvé volil KDU-ČSL a všem kamarádům jsem to také doporučoval, takže se mi pak s Čunkem dost vysmívali. Do EU-parlamentu jsem zbytečně volil paní Hybáškovou. Pokud by v následujících předčasných volbách neměly mít nové strany či seskupení šanci být účinnou alternativou ke stávající nesmrtelné politické garnituře s máslem na všech hlavách, měl snad pravdu můj někdejší komunistický školitel v roce 1973, když mě neúspěšně vysvětloval, abych vstoupil do KSČ, protože stranu je třeba měnit zevnitř.